

Lunds universitet
Sociologiska institutionen

**Sociala relationer
på
Studentkorridor**

Författare: Jens Alfreds

Uppsats Soc 344, 41-60 p

Vårterminen 2001

Handledare: Mats Beronius

Abstract

Författare: Jens Alfreds
Titel: Sociala relationer på studentkorridor
Uppsats Soc. 344, 41-60 p
Handledare: Mats Beronius
Sociologiska institutionen, vårterminen 2001

Jag har gjort sex intervjuer av olika längd på sammanlagt tre studentkorridorer samt en deltagande observation för att undersöka olika aspekter av hur sociala relationer kan se ut på dessa.

Syftet är att i uppsatsen beskriva det jag tycker är mest väsentligt för att besvara frågeställningen, samt att försöka analysera varför dessa ser ut som de gör. Jag försöker dra generella slutsatser som gäller på just det material jag undersökt, avsikten är alltså inte att, utifrån mina observationer, dra generella slutsatser som skulle gälla alla studentkorridorer.

Först har jag gjort en kortfattad, konkret beskrivning av vad en studentkorridor är, sedan beskriver jag hur den allmänna stämningen är på korridorerna utifrån de intervjuades svar, den deltagande observationen och mina tolkningar av detta.

Därefter så försöker jag analysera vilka positiva respektive negativa faktorer som skulle kunna förklara den beskrivda stämningen. Sist så görs en analys av hur man kan beskriva närheten mellan de boende och om det finns någon gruppbildning.

Jag utgår från vad de intervjuade har sagt och min deltagande observation för att göra en egen analys samt en jämförande analys utifrån andras teorier som berör området.

Mina främsta slutsatser är att den allmänna stämningen på de undersökta studentkorridorerna är god och att korridorsboende ofta kan fylla ett socialt behov.

Faktorer som kan påverka den allmänna stämningen är t.ex. könsfördelning och hur normerna ser ut.

Närheten mellan de boende är för det mesta inget problem och det är lättast att få nya kompisar om flera kommer som nya samtidigt och om dessa inte har så stor kompiskrets utanför korridoren.

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
1.1 Frågeställning, syfte	4
2. Metod	4
2.1 Urval	4
2.2 Intervjuer	5
2.3 Deltagande observation	6
2.4 Analysprocessen	6
3. Teori	7
4. Analys	9
4.1 Vad är en studentkorridor?	9
4.2 Hur är den allmänna stämningen på studentkorridoren?	9
4.3 Vilka faktorer kan påverka den allmänna stämningen positivt?	10
4.4 Finns det något som kan påverka den allmänna stämningen negativt?	16
4.5 Närhet mellan de boende	19
4.6 Gruppbildning?	22
4.7 Typ av grupp	24
5. Sammanfattning	25
6. Litteraturlista	27

Inledning

Mitt val av uppsatsämne föll sig ganska naturligt för mig. Jag läser sociologi med organisationsinriktning och bor på studentkorridor så varför inte skriva om relationerna där, tänkte jag. Det har jag ju dessutom erfarenhet av själv.

Först tänkte jag dock ha en frågeställning som skulle handla enbart om grupper, men snart så tyckte jag att det skulle vara mer intressant att analysera de sociala relationerna där ur fler perspektiv istället.

Tycker man korridorlivet består av mycket konflikter eller är det bara kul och bra att bo på det kollektiva sätt som man gör? Finns det olikheter mellan korridorerna? Detta var två av mina utgångspunkter från början.

Efterhand som jag höll på med analysen så kom jag på mer och mer att undersöka och insåg att det fanns många saker vilka det inte skulle finnas utrymme för i denna uppsatsen p.g.a. sidbegränsning och tid. Jag tror och hoppas ändå att det mest väsentliga innehållet kommit med.

Som en översikt så ska jag nu kort presentera dispositionen.

Först kommer frågeställningen, sedan metoddelen och därefter en kort teoridel.

Huvuddelen av uppsatsen innefattar analysavsnittet. I detta börjar jag med att beskriva hur de intervjuade uppfattar den allmänna stämningen på korridoren, då jag tycker detta kan säga ganska mycket om de sociala relationerna. Därefter analyserar jag vad som skulle kunna påverka detta positivt och negativt och avslutar med att undersöka närheten mellan de boende. Sist så gör jag en sammanfattning av slutsatserna.

Analysen har jag byggt upp efter vad som framkommit i intervjuer. Jag använder då ofta citat och gör både en egen analys samt en analys utifrån andras teorier.

1.1 Frågeställning och syfte

Den exakta frågeställningen har jag funderat länge på och detta resulterade till slut i huvudfrågan:

Hur kan sociala relationer se ut på en studentkorridor?

Mitt syfte är att få med de mest väsentliga aspekterna, som t.ex. klimatet på korridoren, normer, närhet mellan de boende och eventuell gruppbildning. Ibland försöker jag även analysera varför dessa relationer ser ut som de gör.

2. Metod

För att få material till min undersökning och för att försöka ge mitt svar på frågeställningen har jag valt en kvalitativ metod i form av djupintervjuer samt i viss mån deltagande observation. Dessa metoder valde jag då jag var intresserad av en djupare förståelse för de sociala relationerna på korridorer än jag förmodligen skulle fått genom en kvantitativ metod. Ett exempel för att uppnå detta är att i intervjuerna ställa följdfrågor.

Jag har läst i litteratur och teorier i ämnet och använt dessa främst efter att jag själv har gjort min egen analys av de olika delarna i materialet. Jag valde därmed att inte försöka tänka så mycket på andras teorier för att på så sätt göra en egen analys. När jag väl börjat använda annan litteratur i ämnet så återkom jag dock till ett par av intervjupersonerna eftersom jag kom på fler saker som jag tyckte var intressanta att undersöka.

2.1 Urval

Sammanlagt har jag intervjuat sex personer, jag valde tre killar och tre tjejer på tre studentkorridorer för att jag på så sätt hoppades få större variationer i svaren. Jag valde också korridorer av olika storlek, en med sex personer, en med åtta och en med tretton för att se om detta på något sätt kunde ha någon påverkan på de sociala relationerna.

Korridoren med sex personer är den jag själv bor på och där har jag bara intervjuat en person. Denna korridor refererar jag för det mesta bara till då jag tror mig kunna få ett annat, mindre subjektivt perspektiv i tolkningen om jag undersöker två för mig nya korridorer. Anledningen till att min egen korridor överhuvudtaget finns med är att jag tycker att min egen erfarenhet av att bo på korridor också kan ge ett bidrag till uppsatsen.

Jag tror också att man i undersökningar alltid är mer eller mindre subjektiv då någon annan förmodligen inte skulle tolka materialet på exakt samma sätt. Visserligen så är det möjligt att man skulle kunna vara mindre subjektiv och få ett mer giltigt svar om man inte hade någon erfarenhet av ämnet, men då finns ju också risken att man har fördomar och på så sätt kan bli alltför subjektiv för att ge ett vetenskapligt svar på frågan.

Det finns alltså en risk att jag är mer subjektiv än jag skulle kunnat vara utan erfarenhet av att bo i studentkorridor, men å andra sidan så tror jag att jag genom min erfarenhet ibland kan få möjlighet till en djupare förståelse som skulle vara svårare att få utan erfarenhet.

Jag ser dock endast min egen erfarenhet som en komplementär syn i analysen.

På korridoren med åtta personer har jag intervjuat två personer och på den med tretton boende är tre intervjuade. Av dessa fem personer så kände jag två sedan tidigare vilket kanske också kan göra att svaren blir mer varierade. Alla studentkorridorerna finns på Ulrikedal i Lund.

För att få ett bredare perspektiv i undersökningen så valde jag också att undersöka korridorer av olika storlek då jag antog att antal boende på en korridor kan ha betydelse för hur de sociala relationerna ser ut.

Jag har inte någon ambition att få fram resultat avsedda att kunna generaliseras till alla studentkorridorer som finns, då detta skulle kräva betydligt fler intervjuer än jag har tid till för min uppsats eller en kvantitativ metod genom samma frågor och fasta svarsalternativ.

2.2 Intervjuer

Den första intervjun gjordes på min egen korridor, den andra, tredje och fjärde på korridoren med tretton personer och de två sista alltså på den med åtta.

Efter de första intervjuerna så insåg jag att vissa av frågorna kunde vara ledande eller sätta intervjupersonen i försvarsposition och försökte därför utveckla mina frågor till att bli mer öppna så att undersöknings- personerna fick större möjlighet att själva avgränsa, behandla och

definiera innehållet.¹ När jag gjort mina justeringar så märkte jag förbättringar i detta genom att svaren blev betydligt utförligare. Den första intervjun på min egen korridor var den kortaste och de två sista de längsta.

Förutsättningen för att ett vetenskapligt arbete skall vara meningsfullt är en kreativ frågeställning - att det finns en verklig undran bakom undersökningen.² Jag ville visa att jag faktiskt var verkligt intresserad i mina frågor och efter att den sista intervjun var slutförd så kände jag mig ganska nöjd då intervju- personen lät förvånad när denne fick veta att jag själv också bodde på korridor.

Även om alla intervjuerna inte var lika långa så tyckte jag ändå att den sammanlagda informationen var tillräcklig, i de fall jag ville veta mer så gick jag som sagt också tillbaka till korridorerna och ställde följdfrågor.

2.3 Deltagande observation

Deltagande observation är speciellt användbart när fokus ligger mycket på osynliga effekter som attityder och känslor.³

Eftersom jag antar att de flesta ser fester som särskilt känslofyllda situationer, så tyckte jag att det kunde vara värdefullt att själv delta i en fest på en av de undersökta korridorerna.

Eftersom jag kände ett par stycken på korridoren med tretton personer så hade jag turen att få vara med och fick därmed möjlighet att utvärdera denna både under själva festen och efteråt.

2.4 Analysprocessen

Alla intervjuerna spelades in och skrevs därefter ut, ibland exakt och ibland genom en sammanfattning, beroende på hur relevant jag ansåg att informationen var för min frågeställning. Det hände dock att jag fick gå tillbaka till bandupptagningen för att inte missa någon information.

¹ **Starrin**, Bengt & Svensson, Per-Gunnar. Kvalitativ metod och vetenskapsteori. Studentlitteratur Lund. 1994, s. 123

² **Starrin**, Bengt & Svensson, Per-Gunnar. s. 78

Den första analysen innebär, enligt Starrin och Svensson, ett sökande efter väsentliga utsagor för att kunna se kvalitativa skillnader i undersökningspersonernas sätt att svara på och behandla innehållet i företeelsen som undersöks. Vissa företeelser kan t.ex. framträda tydligare om dessa ofta uttalas, om de betonas med en viss pregnans eller om samma företeelser beskrivs på ett konsekvent sätt i intervjun. Hur utförligt en företeelse beskrivs kan också påverka hur man tolkar intervjuerna. Efterhand så kan man ställa olika intervjusvar mot varandra för att på så sätt hitta skillnader och likheter i dessa.⁴

Jag påbörjade inte den huvudsakliga analysen förrän efter att alla intervjuerna var utskrivna. Mitt första steg i analysen var sedan att läsa igenom intervjuerna och därefter att dela upp det material jag tyckte var väsentligt i olika preliminära kategorier eller tänkbara rubriker för att göra analysen mer hanterbar. Likt Starrin och Svenssons förslag så sorterade jag alltså först bort det jag inte tyckte var så väsentligt, men det som skilde min metod från deras föreslagna var att jag därefter började med att kategorisera utsagorna beroende av vad de berörde, för att sedan leta efter likheter och skillnader i dessa. Detta gjorde jag helt enkelt för att det kändes mest naturligt och logiskt för mig samt att jag inte såg något negativt med att göra som jag gjorde.

Snart upptäckte jag också att vissa uttalanden var mer tydliga då de ofta återkom och jag analyserade sedan de fall där utsagorna skilde sig åt.

3. Teori

För att få ett bredare och djupare perspektiv i min analys så använder jag mig av ett antal teoretiker vilka berör området. Jag ska här kort försöka beskriva några av dessa teorier, de övriga teorier jag använder tycker jag framgår i analysen, då jag kort beskriver dessa där i anknytning till olika resonemang.

Jag använder Angelöw och Jonssons bok *“Introduktion till socialpsykologi”* där de bla. redovisar ett urval av mer eller mindre vanligt förekommande mindre grupper.

³ Ruggiero, Vincent Ryan. A guide to sociological thinking. SAGE Publications. Thousand Oaks. 1996

⁴ Starrin, Bengt & Svensson, Per-Gunnar. s. 125-126

Sociala grupper kan beskrivas som sammanslutningar av individer som umgås (interagerar) och bildar sociala relationer med varandra. Dessa sammanslutningar av individer har vanligen gemensamma mål, är beroende av och påverkar varandra, är medvetna om varandra såväl fysiskt som psykiskt samt uppfattar sig själva som en grupp.

Exempel på generella kategorier av grupper är primär- och sekundärgrupper, formella- och informella grupper samt medlems-, referens- och marginalgrupper.⁵

I min analys har jag undersökt om studentkorridorerna kan benämnas som primär- eller sekundärgrupper, då jag ser dessa som mest relevanta för min undersökning. I analysen förklaras närmare vad dessa kategorier innebär.

Siv Ehn skriver i sin bok "*Grannar- Behövs dom?*" om samhörighet och gemenskap kontra bristen på detta. Hon har analyserat intervjuer i moderna, svenska förorter och gjort en jämförelse med en jugoslavisk by där hon tidigare bott.

Hon menar bl.a. att den höga omflyttningen och den heterogena befolkningen i många av de höghusområden som byggdes på 60- och 70-talen ofta orsakar bristande samhörighet. Det uppstår en anonymitet och isolering som enligt henne få människor sätter värde på i sin helhet.⁶

Erving Goffman är den främste användaren av det dramaturgiska perspektivet, vilket står den symboliska interaktionismen nära.

Den dramaturgiska skolan är intresserad av socialt samspel, d.v.s. vad som händer när människor möts. I boken "*Jaget och maskerna*" beskriver han livet som ett skådespel.⁷

När en individ möter andra individer så gör de ett framträdande i syfte att påverka någon av de andra, vilka kan kallas för publik eller medagerande, individen spelar då en roll.⁸

Goffman menar också att vi under ett framträdande oftast försöker ge publiken ett intryck som är idealiserat på flera sätt.

Platser där framträdanden äger rum kallar han för främre regioner. En bakre region är ett ställe, i anknytning till ett visst framträdande, där vi kan lägga av vår fasad och kliva ut ur våra rollgestalter.⁹

⁵ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom. Introduktion till socialpsykologi. Studentlitteratur Lund. 1990, s. 124

⁶ Ehn, Siv Grannar- behövs dom? Om samhälle och splittring i modernt boende. Rabén & Sjögren. Stockholm. 1987, s. 9, 168

⁷ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s.27

⁸ Goffman, Erving. Jaget och maskerna. Bokförlaget Prisma. Stockholm. 1959, s.23

⁹ Goffman, Erving, s. 39, 97, 101-102

Interaktion definierar han ungefär som individernas ömsesidiga inflytande på varandras handlingar och sätt att fungera när de befinner sig i varandras omedelbara fysiska närvaro. *En* interaktion kan definieras som all den interaktion som förekommer vid ett givet tillfälle när ett antal individer befinner sig i varandras omedelbara närvaro¹⁰.

Jag har även använt mig av Åke Dauns bok "*Strategi för gemenskap*" vilken jag tycker påminner mycket om Siv Ehns bok, samt något från Helene Hård af Segerstads bok "*Problembaserat lärande / Idén, handledaren och gruppen*".

4. Analys

4.1 Vad är en studentkorridor?

En studentkorridors utseende kan variera lite men jag vill beskriva det som ett kollektivt boende för ett antal studenter, där de boende vanligtvis har var sitt litet rum och en toalett. Man har ett gemensamt kombinerat kök och vardagsrum samt gemensamma duschar. Antalet studenter varierar ofta mellan sex och nitton. Städning av kök/vardagsrum sköts för det mesta av studenterna själva genom att man gör upp ett schema där var och en enligt detta får vara köksvakt.

4.2 Hur är den allmänna stämningen på studentkorridoren?

Jag tänker här försöka analysera den allmänna stämningen, då jag ser detta som en viktig aspekt av de sociala relationerna. (Den allmänna stämningen kanske också kan ses som trivseln mellan de boende).

Alla som deltagit i intervjuerna betonar att stämningen på deras korridor i allmänhet är mycket bra, konflikter är sällsynta. Att man ger så positiva svar tror jag skulle kunna bero på att man i intervjusituationen intar en försvarsposition, man vill inte visa för intervjuaren att det egentligen inte är så bra.

¹⁰ Goffman, Erving, s.23

Det har gjorts omfattande undersökningar där anställda intervjuats, varvid man kommit fram till att människor oftast inledningsvis inte talar om de verkliga problemen, utan vad de tror att forskaren vill veta.¹¹ Detta tror jag inte är något specifikt för just anställda människor utan jag tror att detta också skulle kunna vara en bidragande orsak till de genomgående positiva svaren i min undersökning.

Jag får dock uppfattningen att dessa påståenden verkligen är ganska ärliga, eftersom de intervjuade spontant och ofta uttrycker hur bra det är. Detta visade sig t.ex. i en fråga angående hur nya tas emot då en tjej svarade: *“Först kan man vara lite skeptisk, ska hon eller han komma här och förstöra stämningen“*. Om de varit mer oärliga så tror jag snarare de försökt undvika ämnet. Ett annat exempel är en tjej som angående stämningen sa att: *“Det är inte så ansträngt, alla är som de är ungefär“*.

Eftersom man ibland även gör saker tillsammans som att laga middag, se på tv eller festa så tycker jag att detta ytterligare stärker deras påståenden om att stämningen i allmänhet är mycket bra. Detta menar jag eftersom t.ex. en kall stämning där man inte pratar så mycket med varandra förmodligen inte skulle resultera i några fester eller middagar.

4.3 Vilka faktorer kan påverka den allmänna stämningen positivt?

Anledningen till att stämningen överlag uppfattas som god tror jag kan bero på flera saker. Jag ska här ta upp några vilka jag uppfattar som viktiga.

Jag tror att korridorsboende ofta och för många kan fylla ett socialt behov vilket borde påverka den allmänna stämningen positivt.

Angelöw och Jonsson skriver att de sociala relationerna är den huvudsakliga orsaken till lycka, särskilt vänskapsförbindelser och familjegemenskap.¹² Jag tror att korridorsboende för många kan skapa sådana viktiga vänskapsförbindelser, vilket jag nu ska försöka belysa i ett större perspektiv.

Det sociala behovet av korridorsboende anser jag särskilt hänga samman med vårt samhälles uppbyggnad. Detta vill jag belysa med hjälp av Peter Brückner. Angelöw och Jonsson beskriver honom som en tysk socialpsykolog som menar att det kapitalistiska sättet att

¹¹ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 128

organisera samhället ger upphov till isolering, konkurrens och splittring mellan människor. Han anser att samhällsutvecklingen har inneburit att tillvaron blivit uppsplittrad i avskilda och isolerade sfärer. Uppsplittningen mellan å ena sidan arbetsliv och å andra sidan fritid och familjeliv, har betytt att förhållandet mellan människor löses upp och slås i stycken.¹³ Om vi nu verkligen blivit mer isolerade och splittrade så tänker jag mig att vi kanske kan kompensera dessa eventuella negativa effekter av uppsplittningen mellan arbetsliv och familjeliv/fritid, genom att skapa fler möjligheter att skaffa nya sociala relationerna på något av dessa plan.

Jag har själv upplevt och tror det är ganska vanligt att människor idag sällan umgås med och ofta inte ens kan förnamnen på de som bor i samma hyreshus. Detta finner jag också stöd för genom Siv Ehn som menar att denna bristande samhörighet kan bero på den höga omflyttningen och den heterogena befolkningen i många områden.¹⁴ Kommer man då dessutom som ny till en stad så kanske det inte finns så många sätt att skaffa sig relationer på, varför studentkorridoren, i detta fallet, verkar vara ett bra alternativ att upprätta nya sociala relationer på.

En kille svarar på frågan om varför han flyttade till korridor:

“Jag bodde i egen lägenhet och det var jättetröst och det var långt ifrån stan, man kände att man missade en massa grejor så att när man kom hit då så kändes det att man fick en större umgängeskrets“. Det verkar alltså som om han kände sig lite isolerad och att flytten till korridor faktiskt också upplevdes positivt för det sociala livet.

Siv Ehn skriver att unga människor som bor nära varandra och befinner sig i likartad livssituation är kapabla att upprätta normer som både möjliggör samvaro och underlättar den¹⁵. På korridorerna befinner man ju sig just i en likartad livssituation eftersom alla är studenter och i ungefär samma ålder och denna likhet tror jag kan vara ett starkt bidrag till den positiva stämning som man säger sig uppleva.

Hur man tillsammans sköter de praktiska göromålen i köket som diskning och städning, om var och en tar sitt ansvar för gruppen, verkar också ha betydelse. En kille säger:

¹² Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 202-203

¹³ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 236

¹⁴ Ehn, Siv, s.9

“Folk tar sitt ansvar i köket och diskar... det är bra stämning, inga konflikter..och folk umgås väl ganska mycket på korridoren“

Jag frågade om man upplevde att det fanns någon slags ledare på korridoren för att se hur pass demokratiskt man organiserar sig på korridoren. En jämn maktfördelning ser jag som viktig för att upprätthålla en god stämning.

De flesta menade att det inte fanns någon direkt ledare, kanske att vissa är lite mer aktiva eller dominerande. Ett städschema (som alla hade) där var och en i tur och ordning vet man ska göra, tror jag gör det svårt för någon enskild individ att få makt och bestämma vad de andra ska göra. Alla har ju samma uppgifter när de är köksvakt så det borde ju inte behövas någon som fördelar olika uppgifter. Om man inte hade haft ett sådant schema så kanske risken för att ingen vill ta något ansvar dessutom ökar.

Angelöw och Jonsson menar att normer av olika slag är mycket viktiga för den mänskliga samvaron och har vanligen tillkommit för att underlätta denna, då dessa kan reglera och forma vårt sätt att vara som individer och gruppmedlemmar. Normer är beteenderegler som kan åtföljas av olika sanktioner, tillrättavisningar eller straff.¹⁶

Städschemat ser jag i min undersökning som en formell norm då detta är nerskrivet. Med stöd av ovanstående teori så tror jag alltså att denna norm underlättar korridorens organisation och klimat, det blir lättare för gruppmedlemmarna att ha klart för sig vad som gäller.

En tjej som kom direkt från föräldrahemmet för knappt tre månader sedan, sa att hon försökte hålla lite kontakt med alla -skulle en sådan strategi positivt kunna påverka stämningen?

Etnologen Karl-Olov Arnstberg, skriver Angelöw och Jonsson, menar att människor som lever under samma vardagsvillkor blir lika varandra - de kommer att tycka och tänka ungefär likadant, interaktion leder till integration.¹⁷

Åke Daun verkar ha en liknande syn när han skriver att tät interaktion skapar en fond av gemensamma erfarenheter och en förtrogenhet med varandras förväntningar och reaktionssätt,

¹⁵ Ehn, Siv, s.100

¹⁶ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 136-137

¹⁷ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 117

som gör det emotionellt enkelt att vara tillsammans. Detta kan göra att färre missförstånd uppstår och efterhand utveckla en samhörighetskänsla.¹⁸

Jag tolkar tjejens ovanstående svar som att hon genom att försöka hålla lite kontakt med alla ökar interaktionen och därmed också integrationen på korridoren.

Generellt så tror jag ungefär som ovanstående teoretiker att ju mer och djupare man kommunicerar, desto mindre missförstånd inträffar samtidigt som känslor av främlingskap avtar, varav känslor som god stämning då lättare kan uppstå. Om man t.ex. på korridoren enbart hade gått förbi varandra utan att säga något så tror jag inte det skulle kännas särskilt avslappnat. Om man däremot har lärt känna någon tillräckligt väl så tycker jag att man kan nå samförstånd eller bra stämning utan att samtala lika mycket.

Flera av de intervjuade tycker att fester är bra för den fortsatta stämningen på korridoren och detta kan ju också vara ett sätt att förbättra kommunikationen och integrationen. De intervjuade säger att fester brukar anordnas antingen genom att man sätter upp en lapp om detta eller att man pratar om det på korridoren och för det vidare till alla, eller en kombination av detta. Därefter så brukar de som vill, få bjuda in kompisar utanför korridoren. Man bestämmer en tidpunkt men det är sällan som alla kommer samtidigt. På festen jag deltog i och gjorde en del observationer så verkade det självklart för de flesta att ta med sig någon form av alkohol.

De flesta samlades i sofforna i köket, medan andra, t.ex. jag höll sig mer inne på något av rummen. Jag uppfattade det som att det var de som inte bodde på korridoren som var mest inne på rummen, i det rum jag var mest i så var vi t.ex. fem som inte bodde på korridoren och två som bodde där. Jag uppfattade det dock som att vissa i vårt rum hade velat umgås lite mer med de andra i köket än vad de gjorde, då dessa ibland gick ut i köket och sedan när de kom tillbaka, pratade uppskattande om vissa av det motsatta könet...

Att de ändå höll sig mest i vårt rum tror jag berodde på att det kändes enklare och tryggare att umgås mer med de som dem redan kände.

Balkongen, vilken jag en gång gick ut till, verkade vara en bra plats att träffa nya människor på då de flesta som gick ut där stod bredvid varandra och rökte och det föll sig naturligt att börja prata lite.

¹⁸ **Daun**, Åke, Strategi för gemenskap: essäer om boendets och samvarons villkor. Tiden, Stockholm. 1976, s.117

I stort sett så verkade de flesta på festen vara glada och öppna för att umgås med varandra, men generellt så uppfattade jag det också som att de boende på korridoren pratade och festade extra mycket med varandra och hade allra roligast.

När klockan blev mycket så gick de som ville vidare till något studentdisco.

Hur stor påverkan fester verkligen har haft för den efterföljande vardagen tycker jag är svårt att dra några slutsatser om då de intervjuade svarar lite olika på detta, någon menar t.ex. att det var bra innan dessa och att det var likadant efteråt. Kanske skulle detta avspeglas tydligare om jag också hade haft med en korridor där man nyligen haft sin första fest.

Vidare så undrade jag om könsfördelningen kunde ha någon påverkan på den allmänna stämningen och här tycker jag mig se tydliga tendenser på att så är fallet.

När jag själv kom som ny till min korridor var jag den enda killen, jag upplevde att det fanns en distans mellan de flesta på korridoren, vi pratade inte så mycket med varandra och gjorde nästan aldrig saker gemensamt. Nu är vi tre killar och tre tjejer, stämningen känns mycket bättre, de flesta pratar och umgås med varandra ganska mycket vilket även killen jag intervjuat på min korridor tycker.

På korridor nummer två bor tretton personer och det är ungefär jämt fördelat med tjejer och killar. Den andra tjejen jag intervjuade där tycker det är bra att det är blandat, då man får chans att få fler kompisar av det andra könet. Den tredje som intervjuades på korridoren är kille och har bott där i snart två år och säger spontant att när han flyttade in så var det mest killar på korridoren och då umgicks man inte lika mycket med varandra.

På tredje korridoren bor åtta personer varav bara två är tjejer.

Den andra som intervjuades är tjej och har bott där i knappt tre månader och menade att det är bra att det finns mycket killar då det inte blir så mycket skitsnack, så för henne så passar det väldigt bra.

Tendensen som jag tycker mig se är alltså att flest blir nöjda och stämningen bäst om könsfördelningen är ungefär jämn. Anledningen till detta skulle helt enkelt kunna vara som en nämnde att man får chans att skaffa fler kompisar av det andra könet. Att döma av intervjuerna så verkar det inte spela någon större roll för stämningen om det är mest tjejer respektive mest killar.

I den andra korridoren är alla de intervjuade överens om att det finns en kille som aldrig visar sig. Detta uttrycker de klart och jag uppfattar det som att de framhåller detta extra mycket. En sa t.ex. att : *“Jag fick höra talas om att det fanns en osynlig man när jag kom hit“*.

Avvikande beteende kan vara funktionellt för andra individer och grupper. Detta kan stärka eller tydliggöra vilka normer och regler som man bör rätta sig efter. Sammanhållningen kan förstärkas, en avvikare kan fungera som avledare för andra typer av konflikter - vi kan lätta på egna inre konflikter genom att rikta ilska och skuldbörda mot avvikarna. Avvikarna kan också tjäna som måttstock för andras status - vi behöver ha en referensgrupp att jämföra oss med för att uppnå hög status.¹⁹

Ovanstående teori tycker jag lite grand hänger samman med uttalandena i min undersökning. På den sistnämnda korridoren talar man gärna om personen som inte visar sig och en tycker det kan upplevas som en konflikt att en avviker. Uttalandet om att det upplevs som en konflikt att en avviker kanske i själva verket är en slags avledare för andra konflikter? Det kanske kan kännas skönt att prata om någon som avviker för att slippa prata om eventuella egna konflikter. Jag tror alltså att detta utpekande helt enkelt skulle kunna vara en bidragande, om än kanske liten del, i att förstärka gemenskapen och höja den allmänna stämningen på korridoren.

För att bättre förklara vad jag menar så kan jag göra en liten jämförelse med min egen korridor. På denna så är vi tre personer som alla tycker att vi har bildat en grupp med bra gemenskap. För ett tag sedan kom det en ny till korridoren som inte riktigt delade våra normer eller kom in i vår grupp. Det uppstod lite konflikter, men snart så flyttade den nye ut igen, kanske p.g.a. just dessa konflikter och i vår lilla grupp så tyckte vi bara att gemenskapen blivit ännu något starkare bland oss.

Den nye på vår korridor betraktar jag därför lite som en avvikare liksom den osynlige på den andre korridoren, dock med den skillnaden att jag inte upptäckt några direkta konflikter mellan den osynlige och de övriga på samma korridor.

¹⁹ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 151-152

4.4 Finns det något som påverkar den allmänna stämningen negativt?

Även om stämningen på alla korridorerna verkar vara ganska eller väldigt bra så är de flesta också överens om att det ibland förekommer små konflikter. Dessa ser jag som helt naturliga i sociala relationer, eftersom jag tror det är väldigt svårt att alltid vara överens och att alltid förstå varandra. Ibland tycker jag det kan vara utvecklande med konflikter, då man kan få möjlighet att upptäcka nya synsätt på saker samtidigt som det andra gånger förmodligen kan vara lite destruktivt.

Jag funderade på om besök till korridoren kunde skapa konflikter och fick av en del först nekande svar, men när jag frågade vidare så visade det sig att detta för de flesta någon gång skapat lite irritation. Ibland kan det då bli extra stökigt och en nämner att tjejbesök till vissa inte uppskattas av alla.

På korridoren med åtta personer är det ingen av de intervjuade som upplever att städning eller diskning missköts, men på korridoren med tretton personer är alla intervjuade överens om att det ibland uppstår lite irritation gällande diskning eller städning av köket. Det intressanta här tycker jag är skillnaderna i svaren.

En säger: *“Ibland kan man få nåt utbrott på att det är stökigt i köket, men det är ingen konflikt. Då ryter man till lite så att alla skrattar, så det är ingen som bryr sig..”*

En annan uttrycker tydligt att det ibland uppstår konflikter: *“Framför allt att vissa struntar i att diska eller städa..om de är korridorsvakt så struntar de i det hela tiden..”* Ibland försöker man då prata igenom det vilket dock inte verkar ha någon långvarig effekt, enligt honom.

På denna korridoren så verkar man alltså inte vara eniga om huruvida normerna verkligen följs eller vilka effekterna av sanktionerna är. Jag ska snart komma till möjliga orsaker till detta.

Jag har tidigare sagt att jag tycker att en jämn maktfördelning och vissa normer är bra för den allmänna stämningen. Korridorerna har regler genom ett städschema vilket jag ser som bra

och kanske gör det svårare för någon enskild att bestämma över de andra. Vem vill egentligen ha någon annan som till vardags bestämmer vad man ska göra i det egna hemmet?

På korridoren med åtta personer svarade t.ex. en på min fråga om det fanns någon ledare:

“Det är jätteskönt för det gör det inte, alla är på samma nivå“

De flesta menade att det inte fanns någon direkt ledare men i en av intervjuerna på den andra korridoren med tretton personer så tyckte jag att det framkom en intressant reflektion, en person sa att: *“Köksledare finns det ju en..det känns som att man måste fråga henne om det är någonting man ska göra i köket, städning och sådana saker..fast att ingen har sagt att det är hon egentligen som ska hålla i det där“*

Detta tyder alltså på att det här faktiskt finns en person som har lite mer informell makt, varför det är så är jag inte säker på men kanske kan det bero på att man inte har kommit överens om tillräckligt tydliga regler när det gäller de gemensamma arbetsuppgifterna. Är reglerna otydliga så kan det kanske behövas någon person som förtydligar dessa. Otydliga normer tror jag också skulle kunna vara en orsak till varför man på den ena korridoren har olika uppfattningar om hur väl reglerna följs. En annan orsak tror jag helt enkelt kan vara att man är alltför olika när det gäller synen på hur betydelsefull städningen är.

Det finns även andra normer och på korridoren med åtta personer så visar det sig att man verkar ha olika åsikter om klädseln i köket. En säger att : *“Nåt jag reagerar på är när folk går barfota i köket, det är äckligt ibland“* Detta kanske inte är någon större konflikt, men trots allt något jag ser som lite negativt för stämningen.

Enligt Angelöw och Jonsson så anser Edwin Sutherland att avvikelser uppstår eftersom människor lärt sig olika gruppnormer, olika synsätt på avvikelser.²⁰ Dessa gruppnormer tror jag de flesta korridorsboende främst lärt sig i föräldrahemmet eftersom de tidigare sällan delat boende med andra någon längre tid. För mig verkar det som om man på den ena korridoren inte riktigt kommit överens om hur normerna för klädseln i köket ska vara eller förmodligen inte heller pratat om det.

Howard Kaplan menar enligt Angelöw och Jonsson att avvikaren har negativa attityder till sitt eget jag, de försöker då genom ett avvikande beteende bekräfta sin egen negativa självbild. Detta kan relateras till tankegångarna om den självuppfyllande profetian, d.v.s. att personer

²⁰ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 154

försöker uppfylla de förväntningar som individer i omgivningen riktar mot dem. Betraktas vi t.ex. som slöa är det lätt att vi uppfyller dessa förväntningar.²¹ Detta tror jag också är en möjlig förklaring till att vissa inte förändrar sitt beteende efter tillsägningar och i min undersökning så tänker jag då på varför städningen inte sköts lika bra av alla på den ena korridoren.

Om det nu är så att en person har lite mer makt på den ena korridoren, varför är det då just denna individen och ingen annan som har en sådan position?

Angelöw och Jonsson skriver om olika former av makt vilka jag ser som möjliga orsaker till det undersökta förhållandet:

Expertmakt - individen har eller tros ha speciella kunskaper, t.ex. högre ålder eller mer erfarenhet.

Tvångsmakt - någon tvingar andra till att underordna sig via t.ex. någon slags manipulering.

Andlig makt - givande eller undanhållande av icke-materiella belöningar som t.ex. tillgivenhet eller kärlek.

Anledningen till att vissa får mer makt än andra kan också bero på olika personliga egenskaper som begåvning, övertalningsförmåga, tävlingsanda, prestationsmotiv, initiativförmåga, arbetsledarförmåga och självuppskattning.²² Personen som talade om en köksledare såg denne som ansvarsfull, utåtriktad, dominant och så hade hon bott där länge, vilket man kanske kan kalla för expertmakt.

När man började forska om smågrupper så märkte forskare tidigt att grupper ofta utvecklar två olika ledarroller, en instrumentell och en emotionell, den instrumentelle ledare driver arbetet framåt och den emotionelle ser till att man har det bra i gruppen. Den instrumentelle ledaren beskrivs ofta som den manliga funktionen.²³ Köksledaren i min undersökning tycker jag kan ses som en instrumentell ledare då denne tar tag i vad som ska göras, i min undersökning så var detta en tjej. Det nämndes också att det fanns en som var lite mer festledare, vilket jag ser som den emotionelle ledaren då jag antar att festerna är till för att gruppen ska ha det bra. Festledaren var en kille.

²¹ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 154-155

²² Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 139-140

²³ Hård af Segerstad, Helene, Problembaserat lärande: idén, handledaren och gruppen. Liber, Stockholm. 1997, s. 91

4.5 Närhet mellan de boende

För att få ett större perspektiv på närheten mellan de korridorsboende så tänker jag här ta hjälp av Goffmans teorier.

Han delar, som jag tidigare beskrivit, upp olika platser i främre och bakre regioner. I den främre regionen äger framträdandet rum, där försöker vi styra publikens intryck av oss och i den bakre kan den agerande koppla av och lägga av sin mask eller förbereda ett framträdande.²⁴

På studentkorridoren ser jag köket/vardagsrummet och korridoren som främre regioner och de boendes egna privata rum med lås på dörrarna som bakre regioner. Men hur privat är egentligen den bakre regionen och i hur stor utsträckning upprätthåller man en fasad och styr intrycken i de främre regionerna?

De flesta säger att de inte är några problem med närheten -det är bra att man kan skärma av sig om man vill, man kan gå in på sitt rum om man känner för att vara för sig själv.

En säger att det finns en annan på korridoren som denne inte tycker särskilt mycket om, men man behöver inte se varandra så mycket så det är inga konflikter.

En annan säger att: *“Det är inte så att man springer in till varandra i rummen, det är det inte.. och lite senare: Man har verkligen sitt revir..jag känner att när jag är inne på mitt rum då glömmer jag bort att de andra finns där nästan“*. Denne säger också att det är bra att man umgås mest i köket då detta innebär att det egna rummet känns som privat och att det i allmänhet är lagom socialt på korridoren. Detta var personen som bara bott på korridoren i ca. tre månader.

De flesta andra intervjuade säger att det finns vissa som de besöker på rummen och verkar tycka att det är trevligt. För att illustrera hur privat den bakre regionen var för dem så frågade jag vissa om man brydde sig om hur det såg ut i sitt rum när andra kom in. En svarade att : *“Man vill kanske helst inte att det ligger gamla, illaluktande strumpor framme“*. Detta tycker jag visar att även den bakre regionen kan bli en plats där man vill styra intrycken och på så sätt växlar det egna rummet om till en främre region om än inte i lika hög grad som i köket. Kanske får då toaletten istället en mer betydande roll som bakre region.

²⁴ Goffman, Erving, s.97, 101-102

I köket säger de flesta att de inte tänker så mycket på hur de ser ut, det viktigaste är bara att man har något på benen och överkroppen. Men åtminstone på den ena korridoren så verkar man som jag tidigare sagt inte riktigt i detalj vara överens om vad man bör ha på sig. Åtminstone en tyckte ju att det var lite äckligt när folk gick barfota i köket.

En individs framträdande i en främre region kan uppfattas som ett försök att ge intryck av att hans aktivitet i regionen upprätthåller och förkroppsligar vissa normer. Det verkar som om dessa kan delas in i två breda normgrupper. Den ena har att göra med det sätt på vilket den agerande uppför sig. Detta kan benämnas som dekorum eller anständighetsnormer. Ett anständigt beteende kan ta sig uttryck i att man visar respekt för den region och inramning som man befinner sig i men den respektfulla attityden kan också vara motiverad av en önskan om att göra ett gott intryck på publiken eller för att undvika sanktioner. När man studerar sociala inrättningar är det viktigt att man beskriver de anständighetsnormer som är förhärskande.²⁵

Attityden att det är fel att gå barfota i köket tycker jag kan ses som denne persons anständighetsnorm, vilken alltså inte alla på korridoren upprätthåller och man verkar alltså inte riktigt vara överens om denna normen. Att någon inte följer ovanstående persons norm kanske kan innebära att denne vill att köket ska vara mer avslappnat, att man lättar lite på fasaden - mer likt den bakre regionen.

Jag tycker p.g.a. nämnda uttalanden att det låter som att det egna rummet, den bakre regionen är väldigt viktig och tydlig för de flesta. Detta tycker jag visar sig i att man plockar undan lite saker när andra kommer in för att inte visa det mest privata samt att de intervjuade tycker det är skönt att ibland kunna vara för sig själv.

Om det finns en bakre region så kan det också finnas en främre, vilken jag menar är köket där man sällan t.ex. går in i bar överkropp eller byter om. I den här främre regionen verkar det enligt utsagorna dock inte vara lika viktigt att upprätthålla en fasad som när man t.ex. går en runda på stan, då tänker man oftast mer på detta säger man.

Möjligtvis kan den bakre regionen för vissa, med tiden, bli något mindre tydlig och betydelsefull som en plats att ta av sig masken på. Det tycker jag att den framstår som när

²⁵ Goffman, Erving, s. 97-99

man börjar låta andra komma in i det privata rummet. Orsaken till att det fanns en som menade att man inte går in i varandras rum tror jag antingen är att denne helt enkelt inte hade bott där så länge eller att hon för tillfället hade ett större behov av det privata rummet.

Jag anser dock att den bakre regionen ibland kan bli betydelsefull på ett helt annat sätt, vilket jag nu ska försöka förklara.

Jag menar att om någon på korridoren vill låta någon annan komma in i det privata rummet och på så sätt visa upp vad som finns och pågår där bakom fasaden, så tror jag att detta kan kännas bra och t.o.m. vara utvecklande för självkänslan (först och främst för den som visar upp sitt rum).

Jag menar med detta att man får möjlighet till bekräftelse av någon annan, det kanske kan kännas som att det man har dolt bakom sin fasad och (som jag antar) varit rädd för att visa för någon annan faktiskt inte var något att känna rädsla eller kanske skam för.

Exempelvis så kanske man inte vill visa upp ett ostädat rum, då risken är att andra tycker att man är slarvig och lat, eller så kanske man inte vill visa att det också finns mindre snygga kläder i garderoben än de som man brukar ha på sig i köket (den främre regionen).

Förutsättningen för att denna möjliga personliga utveckling och de sociala relationernas utveckling kan ske på korridoren, tror jag är att den som kommer in i någon annans bakre region faktiskt ger sin bekräftelse.

Med mitt resonemang så menar jag fortfarande att den bakre regionen för de flesta är viktig, speciellt för att det ibland kan vara skönt att få vara för sig själv, men jag tror alltså också att man på korridoren får möjlighet att utvecklas genom att ge andra insyn i den bakre regionen. De flesta säger åtminstone att det känns bra och tycker att det är roligt att man ibland kommer in till varandra på rummen och flera säger att de gärna hade velat ha det mer på det sättet.

Hururvida de boende gör saker tillsammans eller ej, tycker jag säger en del om hur nära man står varandra. Dessutom så kanske det kan ha betydelse om man enbart umgås på korridoren eller även utanför?

På den andra korridoren med tretton personer så har man ibland fester på korridoren, andra gånger kan man t.ex. baka eller göra något annat, men de intervjuade säger också att man inte gör så mycket gemensamma saker tillsammans utanför korridoren.

På tredje korridoren med åtta personer säger en att man umgås lite grand ute i köket tillsammans, t.ex. när man äter middag, men man lagar dock inte middagen gemensamt. En fest kanske är på gång. Utanför korridoren umgås man inte så mycket tillsammans. En annan säger att man ibland t.ex. kan gå ut och festa tillsammans men att det var lite mer sådant innan.

Ingen av korridorerna verkar alltså göra så mycket gemensamt utanför korridoren och det låter som om man på korridoren med tretton personer för tillfället gör lite mer saker tillsammans (hemma) än man gör på den med åtta. Kanske kan detta bero på just det, att man är fler på den ena korridoren och jag kan tänka mig att det då är större chans att någon tar initiativ till att göra något, men jag kommer snart återkomma till en annan tänkbar orsak.

4.6 Gruppbildning?

Jag tyckte det var intressant att undersöka om det hade bildats någon form av grupper på korridorerna och hur dessa i så fall ser ut, så här nedan kommer jag redovisa vad jag kommit fram till samt diskutera orsaker till varför det ser ut som det gör.

På korridoren med åtta personer säger en kille att han umgås extra mycket med en annan kille på korridoren, även utanför, men har snackat med alla och han pratar ofta lite med dem när man träffar varandra i köket.

Det är ingen speciell på korridoren som han hade velat umgås mer med än vad han redan gör. Jag frågade hur det var att komma som ny till korridoren och han sa då att: *“Det kändes lite lättare att komma in eftersom nästan alla var nya..de nya som tillkommit senare verkar ha haft sitt kompisgäng redan“*.

Själv tycker han att han har en ganska bra kompiskrets- *“de flesta är musikintresserade som jag är, de är ganska mycket som jag är“*.

Den andre, som inte bott där så länge, umgås inte speciellt mycket med någon annan utanför korridoren än så länge. Hon umgås extra mycket med en annan på korridoren och skulle vilja umgås mer med framförallt en annan, men det är inget som känns jobbigt att hon än så länge inte gör det. Hon har tidigare också sagt att hon redan har fem, sex kompisar utanför korridoren som står henne nära, vilket hon tycker kan underlätta när man träffar nya

människor. Om man inte har så stort behov av nya kompisar, så kanske man känner mindre press i detta, resonerar hon.

“*Vissa som har bott här längre, de har tytt sig till varandra*“. Hon tycker också att det mest är så att man umgås två och två, inga större grupperingar.

Båda säger alltså att de har en person på korridoren som de umgås extra mycket med och båda menar också att man mest umgås två och två, det är inga större grupperingar.

Killen, som bott där längst menade att det var extra lätt för honom att komma som ny, eftersom de flesta andra också var nya. Tjejen sa att de som bott där längre umgås lite mer med varandra. Siv Ehn skriver att när det finns tecken på samhörighet mellan folk som bor i samma hus så smittar det av sig, nyinflyttade dras med i den öppna stämningen.²⁶

Så tror jag säkert det kan vara ibland, men de slutsatserna drar jag inte av min undersökning, då fler faktorer kan ha betydelse. Det kan vara så att stämningen inte är tillräckligt öppen, men jag tolkar svaren som att det är bra för grubbildningen om flera är nya samtidigt. Det verkar som att det just nu är något svårare att bli nära kompisar med varandra på denna korridoren, eftersom de båda intervjuade säger att de redan har en bra kompisrets utanför korridoren och att de nyinflyttade också verkar ha detta. Dessutom så kanske den ojämna könsfördelningen har betydelse.

För att återgå till diskussionen om aktiviteter på korridorerna så tror jag att detta också kan vara en del av orsakerna till varför man inte längre verkar göra lika mycket på denna korridoren, många gör redan saker med andra kompisar utanför korridoren.

På korridoren med tretton personer så säger två av de intervjuade att de mest umgås med två, tre andra och den tredje är mest kompis med en annan. Även här är man överens om att man mest umgås två och två.

Liksom på föregående korridor så hade en av de intervjuade velat umgås mer med en annan på korridoren.

På min egen korridor svarar den intervjuade killen att det har bildats en grupp på tre personer. Han säger att den förmodligen har uppstått p.g.a. gemensamma vanor och intressen samt att dessa personer inte hade så många andra kompisar eftersom de kom som nya till Lund.

²⁶ Ehn, Siv, s.96

På alla korridorerna så får jag liknande svar på varför man umgås mer med vissa personer. De intervjuade nämner gemensamma intressen, t.ex. att man läser liknande kurser, hur många kompisar man har utanför korridoren och personliga attityder som främsta anledningar. De flesta av de intervjuade är mest kompis med någon av samma kön, men det finns små variationer.

4.7 Typ av grupp

För att analysera hur nära man står varandra på studentkorridorerna så tänker jag nu försöka definiera vilken typ av grupp man skulle kunna sägas tillhöra.

En primärgrupp beskrivs av Charles H. Cooley, menar Angelöw och Jonsson som små och stabila. Samvaron mellan individerna är oftast intim med nära, täta och emotionella kontakter. Familjen är den vanligast bland alla primära grupper. Andra primära grupper kan vara t.ex. kamratgrupper.

Sekundärgrupper beskriver han som större grupper där interaktionen mellan de enskilda medlemmarna är mera sporadisk och oftast indirekt. Samhörigheten är inte så utpräglad och kontakterna är mer opersonliga och mindre känslöbetonade, ett exempel är grannar i ett bostadsområde.²⁷

På båda korridorerna så säger flera att de känner sig ungefär som en familj tillsammans med de andra. När man träffar varandra i köket så pratar man ofta lite med varandra, man kan t.ex. se något på tv tillsammans eller äta middag och prata om lite av varje. Dessa kontakter ser jag som lite sporadiska, dock inte i samma utsträckning eller lika opersonliga som jag tror är vanligt bland grannar i moderna höghusområden, vilket jag tidigare nämnt.

P.g.a. ovanstående uttalanden så vill jag beskriva korridorerna som helhet som sekundärgrupper. Inom korridorerna så tycker jag dock det låter som att det finns en eller flera grupper vilka kan beskrivas mer som primära, då dessa personer enligt de intervjuade står varandra mer nära.

²⁷ Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom, s. 124-126

5. Sammanfattning

Här kommer jag nu avsluta uppsatsen med en sammanfattning av slutsatserna.

Stämningen i allmänhet på de undersökta korridorerna tolkar jag som mycket bra. Förklaringar till detta anser jag kan vara att korridorsboende för många fyller ett socialt behov. Man får möjlighet att skapa nya sociala relationer och utöka sin umgängeskrets. Att det finns ett sådant socialt behov anser jag bl.a. hänga samman med vårt moderna samhälles uppbyggnad, vilket ofta skapar isolering.

Den likartade livssituationen- att alla är studenter och i ungefär samma ålder tror jag är ett starkt bidrag till den positiva stämningen.

Att någon person aktivt försöker hålla kontakt med alla kan vara en bidragande orsak till en god stämning.

Flest blir nöjda och stämningen bäst om könsfördelningen är ungefär jämn. Det verkar inte spela någon större roll för stämningen om det är flest tjejer eller flest killar.

Jag tolkar utsagorna som att man på den ena korridoren ser en person mer eller mindre som en avvikare, vilket jag tror kan vara en bidragande, även om den är liten, del i att höja den allmänna stämningen bland de övriga på korridoren.

Jag ser korridorerna som demokratiskt organiserade även om det på den ena korridoren sägs finnas en informell köksledare och en informell festledare.

De boende har olika normer i form av t.ex. städschema och klädsel i köket. Man verkar dock inte riktigt vara eniga om dessa på båda korridorerna vilket skapar irritation. Att det på den ena korridoren finns en köksledare kan bero på otydlighet i normerna vad gäller städningen. Köksledaren var en tjej och kan ses som en instrumentell ledare. Att det är just den här personen som fått denna position kan bero både på hennes personliga egenskaper och att hon

har bott där länge. Festledaren var en kille och kan sägas vara den emotionelle ledaren.

De flesta ser inte närheten som något problem- det är viktigt och bra att man kan vara för sig själv på sitt rum eller gå ut i köket om man vill det, det är lagom socialt.

Det privata rummet, den bakre regionen, kan sägas växla om till en främre region ibland även om den inte blir lika tydlig som köket.

Det privata rummet kan kanske för vissa, med tiden bli något mindre tydlig då man börjar låta vissa av de boende komma in på sitt rum.

I köket tänker man lite på sin fasad men dock inte lika mycket som t.ex. när man är ute på stan.

Jag menar att det ibland kan vara utvecklande för självkänslan om man låter någon annan komma in i det privata rummet och då visar upp lite av vad som finns bakom den vanliga fasaden.

Ingen av korridorerna gör så mycket gemensamt utanför dessa. På korridoren med tretton personer så verkar man göra lite mer tillsammans hemma än vad man gör på den med åtta, detta kanske beror på just det, att man är fler på den ena korridoren.

Det finns inga större grupperingar, man umgås särskilt mycket två och två.

I mina fall så tolkar jag de intervjuades svar som att det är svårare att bli nära kompisar med varandra om de boende redan har en bra kompiskrets eller om könsfördelningen är ojämn. Det är lättare om flera kommer som nya till korridoren samtidigt.

Orsakerna till att man umgås mer med vissa personer kan bero på gemensamma intressen, t.ex. att man läser liknande kurser, hur många kompisar man har utanför korridoren och personliga attityder. De flesta av de intervjuade är mest kompis med någon av samma kön, men det finns små variationer.

Korridorerna som helhet vill jag beskriva som sekundärgrupper, men inom dessa så kan det finnas en eller flera smågrupper vilka kan beskrivas mer som primära.

6. Litteraturlista

Angelöw, Bosse & Jonsson, Thom. (1990). "Introduktion till socialpsykologi". Lund: Studentlitteratur.

Daun, Åke. (1976) "Strategi för gemenskap. : essäer om boendets och samvarons villkor". Stockholm: Tiden.

Ehn, Siv. (1987) "Grannar- behövs dom? om samhälle och splittring i modernt boende". Stockholm: Rabén & Sjögren.

Goffman, Erving. (1959) "Jaget och maskerna". Stockholm: Bokförlaget Tiden.

Hård af Segerstad, Helene. (1997) "Problembaserat lärande: idén, handledaren och gruppen". Stockholm: Liber.

Ruggiero, Vincent Ryan. (1996) "A guide to sociological thinking". Thousand Oaks, California: SAGE Publications.

Starrin, Bengt & Svensson, Per-Gunnar. (1994) "Kvalitativ metod och vetenskapsteori". Lund: Studentlitteratur.